Solemnitat del Sagrat Cor de Jesús (C)

Text de l'Evangeli (*Lc* 15,3-7): En aquell temps, Jesús els proposà aquesta paràbola: «Qui de vosaltres que tingui cent ovelles i en perd una, no deixa les noranta-nou al desert i va rere la que s'ha perdut fins que la troba? I quan l'ha trobat, se la carrega tot content a les espatlles, i en arribar a casa, convoca els amics i veïns, i els diu: "Alegreu-vos amb mi, perquè he trobat l'ovella que se m'havia perdut". Us dic: de manera semblant hi haurà més alegria en el cel per un pecador que es converteixi que no per noranta-nou justos que no tinguin necessitat de conversió».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Alegreu-vos amb mi, perquè he trobat l'ovella que se m'havia perdut»

Mn. Pedro IGLESIAS Martínez
(Ripollet, Barcelona, Espanya)

Avui celebrem la solemnitat del Sagrat Cor de Jesús. Des de temps immemorial, l'home situa "físicament" en el cor allò que de millor o pitjor té l'ésser humà. Crist ens mostra el seu, amb les cicatrius del nostre pecat, com a símbol del seu amor als homes, i és des d'aquest cor que vivifica i renova la història passada, present i futura, des d'on contemplem i podem comprendre l'alegria d'Aquell que troba el que havia perdut.

«Alegreu-vos amb mi, perquè he trobat l'ovella que se m'havia perdut» (Lc 15,6). Quan escoltem aquestes paraules, tendim sempre a situar-nos en el grup dels noranta-nou justos, i observem "distants" com Jesús ofereix la salvació a un bon nombre de coneguts nostres que són molt pitjors que nosaltres... Doncs, no!, l'alegria de Jesús té un nom i un rostre. El meu, el teu, el d'aquell..., tots som "l'ovella perduda" pels nostres pecats; així que..., no atiem el foc de la nostra supèrbia, creient-nos convertits del tot!

En el temps que ens toca viure, en què hom relativitza o nega el concepte del pecat, en què el sagrament de la penitència de part d'alguns és considerat quelcom dur, trist i obsolet, el Senyor en la seva paràbola ens parla d'alegria, i no solament ho fa aquí, sinó que és un corrent que travessa tot l'Evangeli. Zaqueu convida Jesús a menjar per a celebrar-ho, després de ser perdonat (cf. Lc 19,1-9); el pare del fill pròdig perdona i dóna una festa pel seu retorn (cf. Lc 15,11-32), i el Bon Pastor s'omple de goig pel fet de trobar a qui s'havia apartat del seu camí.

Sant Josepmaria deia que un home «val allò que val el seu cor". Meditem des de l'Evangeli de Lluc si el

preu —que va consignat en l'etiqueta del nostre cor— s'adiu amb el valor del rescat que el Sagrat Cor de Jesús ha pagat per cadascun de nosaltres.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «I tu, home redimit, considera qui, quin i com de gran és aquest que està penjant de la creu per tu» (Sant Bonaventura)

- «En el Cor de Jesús s'expressa el nucli essencial del cristianisme: l'Amor que ens salva i ens fa viure ja en l'eternitat de Déu» (Benet XVI)

- «L'Evangeli és la revelació, en Jesucrist, de la misericòrdia de Déu envers els pecadors. L'àngel ho anuncia a Josep: 'Li has de posar per nom Jesús, perquè Ell salvarà el seu poble dels seus pecats' (Mt 1,21). I el mateix trobem en l'Eucaristia, sagrament de la redempció: 'Això és la meva sang de l'aliança, que serà vessada per a una multitud en remissió dels pecats' (Mt 26,28)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.846)